

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 13. novembra 2012 *

„Model Skupnosti — Postopek za razglasitev ničnosti — Registrirani modeli Skupnosti, ki prikazujejo termosifone za radiatorje — Prejšnji model — Razlog za ničnost — Neobstoj individualne narave — Neobstoj drugačnega celotnega vtisa — Člen 6 in člen 25(1)(b) Uredbe (ES) št. 6/2002 — Nasičenost stanja tehnike — Obveznost obrazložitve“

V združenih zadevah T-83/11 in T-84/11,

Antrax It Srl s sedežem v Resani (Italija), ki jo zastopa L. Gazzola, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Urdu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki sta ga sprva zastopala G. Mannucci in A. Folliard-Monguiral, nato Folliard-Monguiral in F. Mattina, zastopniki,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka pred Splošnim sodiščem je,

The Heating Company (THC) s sedežem v Dilsnu (Belgija), ki jo zastopa J. Haber, odvetnik,

zaradi tožb zoper odločbi tretjega odbora za pritožbe pri UUNT z dne 2. novembra 2010 (zadevi R 1451/2009-3 in R 1452/2009-3) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama The Heating Company (THC) in Antrax It Srl,

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi N. J. Forwood, predsednik, F. Dehousse (poročevalec) in J. Schwarcz, sodnika,

sodna tajnica: C. Heeren, administratorica,

na podlagi tožb, vloženih v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 11. februarja 2011,

na podlagi odgovorov na tožbi, ki ju je vložil UUNT v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 24. maja 2011,

na podlagi odgovorov na tožbi, ki ju je vložila intervenientka v tajništvu Splošnega sodišča 27. junija 2011,

na podlagi replik, ki so bile vložene v tajništvu Splošnega sodišča 22. avgusta in 19. septembra 2011,

* Jezik postopka: italijanščina.

na podlagi stališč strank z dne 25. in 29. maja 2012 v odgovor na vprašanje Splošnega sodišča z dne 11. maja 2012,

na podlagi obravnave z dne 27. junija 2012,

izreka naslednjo

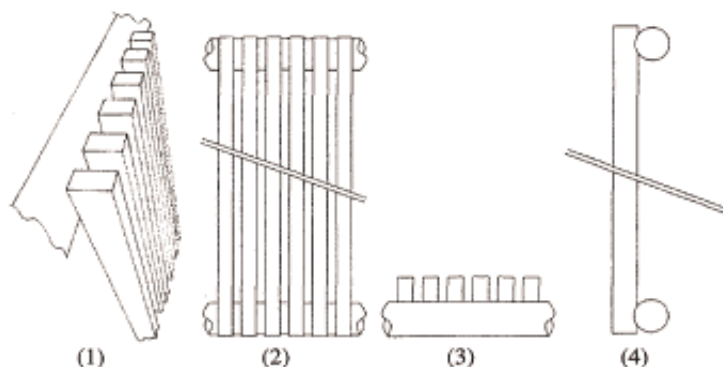
Sodbo

Dejansko stanje

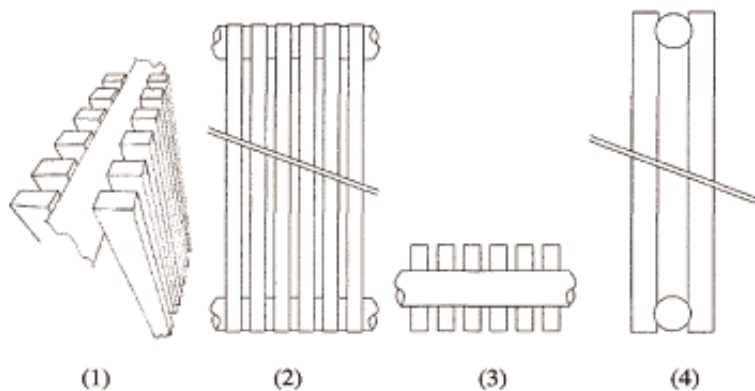
- 1 Tožeča stranka, družba Antrax It Srl, je imetnica osmih modelov Skupnosti od št. 000593959-0001 do št. 000593959-0008, ki so bili 25. septembra 2006 prijavljeni pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) in objavljeni v *Biltenu o modelih Skupnosti* 21. novembra 2006 in 20. aprila 2009.
- 2 Vsi ti modeli so v skladu s samim besedilom prijav modelov, ki jih je vložila tožeča stranka pri UUNT, modeli termosifonov („modelli di termosifoni“) za uporabo za „radiatorje za ogrevanje“ iz razreda 23.03 v smislu Locarnskega aranžmaja o ustanovitvi mednarodne klasifikacije za industrijske vzorce in modele z dne 8. oktobra 1968, kakor je bil spremenjen.
- 3 Med njimi sta zgolj modela št. 000593959-0001 in 000593959-0002 (v nadaljevanju: izpodbijana modela) predmet obravnavanih zadev.

4 Izpodbijana modela sta prikazana tako:

— model št. 000593959-0002:

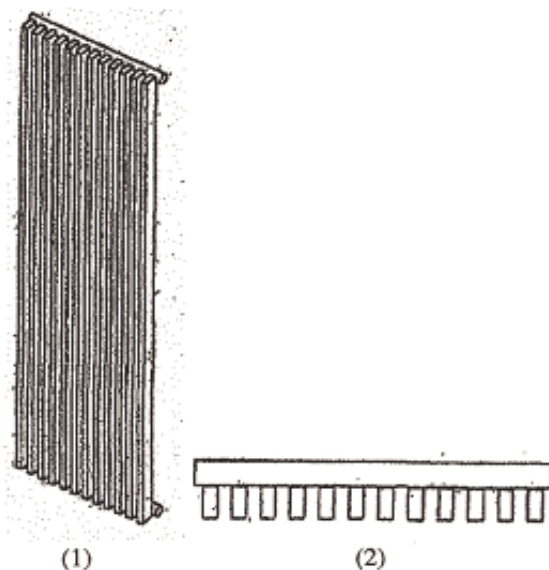
— model št. 000593959-0001:

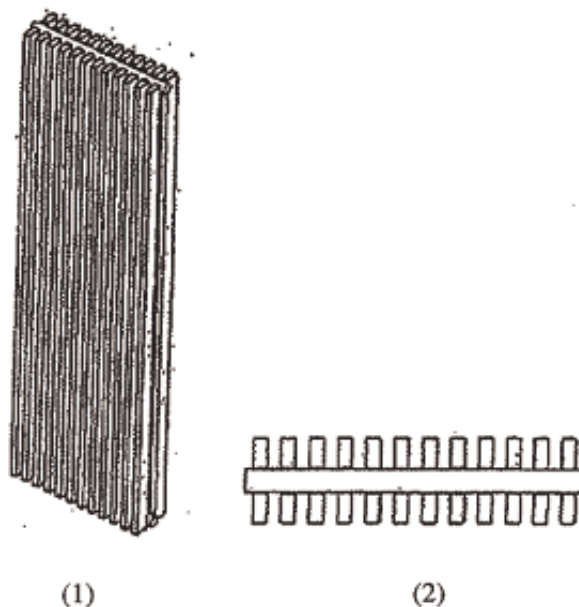
- 5 Intervenantka, družba The Heating Company (THC), je 16. aprila 2008 pri UUNT vložila zahtevo za razglasitev ničnosti spornih modelov, ki sta jima bili dodeljeni referenčni številki ICD000005312 in ICD000005320. Ti zahtevi za razglasitev ničnosti sta temeljili na členu 25(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27, str. 142), ki je določba, ki napotuje na zahteve, določene v členih od 4 do 9 te uredbe.
- 6 Intervenantka je v utemeljitev svojih zahtev za razglasitev ničnosti izpodbijanih modelov s števkama 000593959-0002 in 000593959-0001 navedla nemška modela s števkama 4 in 5 (v nadaljevanju: prejšnja modela), ki sta bila predmet združene registracije št. 40110481.8, objavljene 10. septembra 2002 in razširjene na Francijo, Italijo in Beneluks kot mednarodni model z referenčno številko DM/060899.

7 Prejšnja modela sta prikazana tako:

— model št. 4:

— model št. 5:

- 8 Oddelek za ničnost je z odločbama z dne 30. septembra 2009 razglasil ničnost izpodbijanih modelov zaradi neobstoja novosti v smislu člena 5 Uredbe št. 6/2002.
- 9 Zoper ti odločbi je tožeča stranka 27. novembra 2009 vložila pritožbi.
- 10 Tretji odbor za pritožbe pri UUNT je z odločbama z dne 2. novembra 2010 (v nadaljevanju: izpodbijani odločbi) odločbi oddelka za ničnost razveljavil, ker nista bili ustrezno obrazloženi glede razloga za ničnost, ki se je nanašal na neobstoje novosti, in je izpodbijana modela razglasil za nična iz razloga neobstoja individualne narave.

- 11 Natančneje, odbor za pritožbe je po tem, ko je ugotovil, da odločbi oddelka za ničnost, ki sta bili izpodbijani pred njim, nista vsebovali ustrezne obrazložitve glede razloga za ničnost v zvezi z neobstojem novosti (člen 5 Uredbe št. 6/2002) in da ju je bilo torej treba razveljaviti, ponovno preizkusil ta razlog za ničnost in ga zavrnil, ker razlike med izpodbijanima modeloma in prejšnjima modeloma (v nadaljevanju skupaj: zadevni modeli) niso bile „zunaj“ načrtov, kot bi to veljalo za kodo izdelka ali znak kakovosti, ampak so se nanašale na te načrte in jih s tega vidika ni bilo mogoče zajeti s pojmom „nepomembnih podrobnosti“ v smislu člena 5(2) Uredbe št. 6/2002.
- 12 Odbor za pritožbe je nato preizkusil razlog za ničnost v zvezi z neobstojem individualne narave (člen 25(1)(b) in člen 6 Uredbe št. 6/2002).
- 13 Odbor za pritožbe je v tem okviru seznanjenega uporabnika v smislu člena 6(1) Uredbe št. 6/2002 opredelil kot uporabnika, ki kupuje radiatorje za ogrevanje za montažo v svojem bivališču in ki je imel možnost videti in primerjati modele radiatorjev za ogrevanje s pregledovanjem revij o oblikovanju ali ureditvi doma, obiskom specializiranih trgovin in brskanjem po spletu (točka 39 izpodbijanih odločb).
- 14 Odbor za pritožbe je v nadaljevanju navedel, da so „[zadevnimi modeli] prikaz[ov]ali radiatorje, sestavljene iz dveh horizontalnih zbiralnikov okroglega prereza, ki sta združena spredaj [za modela št. 000593959-0002 in št. 4 ter zadaj za modela št. 000593959-0001 in št. 5] s serijo vertikalnih elementov (cevna sevala) pravokotnega prečnega prereza z majhnim razmikom med njimi“ (točka 40 izpodbijanih odločb).
- 15 Odbor za pritožbe je nato presodil:
 - „41. Na [zadevnih modelih] so prikazani sestavni deli, ki so iste oblike. Vertikalne cevi so pravokotne, zbiralniki pa valjasti. Bočna štrlina zbiralnikov je ravno tako enaka.
 42. Splošni videz dveh radiatorjev je treba šteti za podoben oziroma tak, da pri seznanjenem uporabniku ne poraja občutno drugačnega celotnega vtisa, pa naj se radiator opazuje od spredaj, s strani ali pod vmesnimi koti, kot je to najpogosteje pri normalni uporabi.“
- 16 Odbor za pritožbe je nato menil, da razlik, ki jih poudarja tožeča stranka med zadevnimi modeli in ki se nanašajo na, prvič, razmerje med sprednjo dimenzijo (v nadaljevanju: širina) in stransko dimenzijo (v nadaljevanju: globino) cevi, drugič, razmerje med širino cevi in razmikom med cevmi, in tretjič, razmerje med premerom zbiralnika in globino cevi, ni bilo mogoče zanikati, a da niti vse skupaj niso zadostovale za to, da bi se pri seznanjenem uporabniku spremenil celoten vtis, ustvarjen na podlagi zadevnih modelov (točke od 43 do 47 izpodbijanih odločb).
- 17 Trditev, da bi bilo treba upoštevati, da je svoboda oblikovalca v tem primeru omejena, je odbor za pritožbe zavrnil z navedbo, da si je zlasti za cevi radiatorjev mogoče predstavljati različne prereze (točka 48 izpodbijanih odločb).
- 18 Odbor za pritožbe je sklenil, da je treba izpodbijana modela razglasiti za nična zaradi neobstoja individualne narave.

Predlogi strank

- 19 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
 - izpodbijani odločbi razveljavi v delih, v katerih je bila z njima ugotovljena ničnost izpodbijanih modelov zaradi neobstoja individualne narave, in posledično ugotovi veljavnost teh modelov;

- izpodbijani odločbi razveljavi v delih, v katerih ji je bilo z njima naloženo plačilo stroškov intervenientke v postopkih pred UUNT;
 - UUNT in intervenientki naloži, naj ji plačata vse stroške v tem postopku in kakršnekoli druge zneske na podlagi zakona;
 - Intervenientki naloži, naj ji plača vse stroške, ki jih je ta imela v postopku pred UUNT in kakršnekoli druge zneske na podlagi zakona.
- 20 UUNT Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.
- 21 Intervenientka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov tega postopka;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov, priglašenih v postopku pred UUNT.
- 22 UUNT je z dopisoma z dne 13. aprila in 27. maja 2011 Splošnemu sodišču v skladu s členom 133(3) Poslovnika Splošnega sodišča poslal spisa postopkov pred tretjim odborom za pritožbe, ki vsebujeta tudi spisa postopkov pred oddelkom za ničnost.
- 23 Predsednik drugega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 29. februarja 2012 po opredelitvi strank na podlagi člena 50(1) Poslovnika odločil, da se obravnavani zadevi združita za namen ustnega postopka in izdaje sodbe.

Pravo

- 24 Tožeča stranka navaja en sam tožbeni razlog, ki se v bistvu nanaša na kršitev člena 6 Uredbe št. 6/2002.

Dopustnost dokazov, ki so bili prvič predloženi pred Splošnim sodiščem

- 25 UUNT izpodbija dopustnost dokazov, navedenih v prilogah A3 in A4 tožb, pred Splošnim sodiščem, ker ti niso bili predloženi v nobeni fazi postopka pred UUNT.
- 26 Tožeča stranka odgovarja, da to niso novi dokazi, ki bi spreminjali okvir spora, ampak zgolj tridimenzionalni prikazi zadevnih modelov, pripravljeni zgolj zaradi lažjega prepoznanja bistvenih razlik med temi modeli, ki pri seznanjenemu uporabniku ustvarjajo različen celoten vtis. Eno naj bi bilo v okviru postopka pred Splošnim sodiščem predložiti dokaze, s katerimi bi bile predstavljene nove okoliščine ali s katerimi bi se utemeljevale nove trditve, ki niso bile navedene pred odborom za pritožbe. Nekaj drugega pa naj bi bilo priložiti dokumente, s katerimi se utemeljujejo že podane trditve in dokazuje napačnost in neutemeljenost trditve, ki jo je UUNT sprejel v izpodbijanih odločbah.
- 27 Navesti je treba, da ne glede na to, kaj o tem meni tožeča stranka, dokazi, navedeni v prilogah A3 in A4 k tožbama, očitno pomenijo nove dokaze, s katerimi odbor za pritožbe ni razpolagal.

- 28 Teh dokazov, predloženih prvič pred Splošnim sodiščem, ni mogoče upoštevati. Namen tožb pred Splošnim sodiščem je namreč nadzor zakonitosti odločb odborov za pritožbe pri UUNT v smislu člena 61 Uredbe št. 6/2002, tako da preučevanje dejanskih okoliščin ob upoštevanju dokumentov, ki so bili prvič predloženi pred Splošnim sodiščem, ni njegova naloga. Zato je treba zgoraj navedene dokaze izločiti, ne da bi bilo treba preizkušati njihovo dokazno vrednost (sodba Splošnega sodišča z dne 18. marca 2010 v zadevi Grupo Promer Mon Graphic proti UUNT – PepsiCo (Okrogel promocijski izdelek), T-9/07, ZOdl., str. II-981, točka 24; glej tudi po analogiji sodbo Sodišča z dne 13. marca 2007 v zadevi UUNT proti Kaul, C-29/05 P, ZOdl., str. I-2213, točka 54, in sodbo Splošnega sodišča z dne 23. maja 2007 v zadevi Henkel proti UUNT – SERCA (COR), T-342/05, neobjavljena v ZOdl., točka 31).
- 29 Enaka ugotovitev, tako kot sta trdila UUNT in intervenientka na obravnavi, velja za dokaze, ki so bili priloženi k stališčem tožeče stranke z dne 29. maja 2012 in so bili prvič predloženi v utemeljitev njene trditve o obstoju nasičenosti stanja tehnike.

Edini tožbeni razlog: kršitev člena 6 Uredbe št. 6/2002

- 30 Tožeča stranka v okviru tega tožbenega razloga trdi, da je odbor za pritožbe storil napake pri presoji individualne narave izpodbijanih modelov. Razlike med zadevnimi modeli naj bi bile take, da naj bi bili celotni vtisi, ki naj bi jih naredili na seznanjenega uporabnika, različni in da izpodbijana modela torej nista brez individualne narave.
- 31 UUNT in intervenientka nasprotujeta trditvam tožeče stranke.
- 32 Na podlagi člena 4(1) Uredbe št. 6/2002 je videz izdelka varovan z modelom Skupnosti, če je nov in ima individualno naravo.
- 33 V skladu s členom 6(1)(b) Uredbe št. 6/2002 se šteje, da ima registriran model Skupnosti individualno naravo, če se celotni vtis, ki ga naredi na seznanjenega uporabnika, razlikuje od celotnega vtisa, ki ga na takega uporabnika naredi model, ki je bil javnosti dostopen pred datumom vložitve prijave za registracijo ali – če se zahteva prednostna pravica – pred datumom prednostne pravice.
- 34 V členu 6(2) Uredbe št. 6/2002 je pojasnjeno, da se pri ocenjevanju individualne narave upošteva stopnja svobode oblikovalca pri razvijanju modela.
- 35 Člen 63 Uredbe št. 6/2002 določa, da „[v] postopku [UUNT] preveri dejstva po uradni dolžnosti[, v]endar pa je [...] v postopku v zvezi z razglasitvijo ničnosti pri tem preizkusu omejen na dejstva, dokaze in argumente, podane s strani strank, in zahtevani ukrep [...]“.
- 36 Na prvem mestu je treba v zvezi z opredelitvijo seznanjenega uporabnika opozoriti, da v skladu s sodno prakso pojem „seznanjeni uporabnik“ v smislu člena 6 Uredbe št. 6/2002 ne pomeni niti izdelovalca niti prodajalca izdelkov, v katere naj bi bil zadevni videz izdelkov vgrajen ali za katere naj bi se uporabljal. Seznanjeni uporabnik je posebno pazljiv in ima nekaj znanja o prejšnjem stanju tehnike, torej o modelih iz preteklosti, ki se nanašajo na zadevni izdelek in ki so bili razkriti do datuma vložitve zadevnega modela (zgoraj v točki 28 navedena sodba Okrogel promocijski izdelek, točka 62).
- 37 Poleg tega lastnost „uporabnik“ pomeni, da zadevna oseba izdelek, v katerega je vključen model, uporablja v skladu z namenom tega izdelka (sodba Splošnega sodišča z dne 22. junija 2010 v zadevi Shenzhen Taiden proti UUNT – Bosch Security Systems (Komunikacijska naprava), T-153/08, ZOdl., str. II-2517, točka 46).

- 38 Oznaka „seznanjen“ poleg tega nakazuje na to, da uporabnik, ne da bi bil snovalec ali tehnični strokovnjak, pozna različne modele, ki obstajajo v zadevnem sektorju, ima nekaj znanja o sestavnih delih, ki jih ti modeli ponavadi vsebujejo in je zaradi zanimanja za zadevne izdelke izkazal relativno visoko stopnjo pozornosti pri njihovi uporabi (zgoraj v točki 37 navedena sodba Komunikacijska naprava, točka 47).
- 39 Vendar ta okoliščina ne pomeni, da je seznanjeni uporabnik onkraj izkušenj, ki si jih je pridobil z uporabo zadevnega izdelka, sposoben razlikovati med elementi videza izdelka, ki jih narekuje njegova tehnična funkcija, in elementi, ki so poljubni (zgoraj v točki 37 navedena sodba Komunikacijska naprava, točka 48).
- 40 Sodišče je v sodbi z dne 20. oktobra 2011 v zadevi PepsiCo proti Grupo Promer Mon Graphic (C-281/10 P, ZOdl., str. I-10153, točka 53) navedlo, da je treba pojem seznanjeni uporabnik razumeti kot vmesni pojem med pojmom povprečnega potrošnika, uporabljenega na področju znamk, za katerega se ne zahteva nobeno posebno znanje in ki praviloma ne izvaja neposredne primerjave med nasprotujočimi znamkami, in pojmom strokovnjaka s poglobljeno tehnično usposobljenostjo. Pojem seznanjenega uporabnika je tako mogoče razumeti, kot da pomeni uporabnika, ki ni le povprečno pozoren, temveč je posebno pazljiv, bodisi zaradi osebnih izkušenj bodisi zaradi obsežnega poznavanja zadevnega področja.
- 41 V obravnavani zadevi je odbor za pritožbe seznanjenega uporabnika opredelil kot uporabnika, ki kupuje radiatorje za ogrevanje za montažo v svojem bivališču. Odbor za pritožbe je dodal, da mora biti „seznanjen“ v smislu, da je imel možnost videti in primerjati modele radiatorjev s pregledovanjem revij o oblikovanju ali ureditvi doma, obiskom specializiranih trgovin in brskanjem po spletu. Povedano drugače, po mnenju odbora za pritožbe je ta oseba, ne da bi bila strokovnjak v industrijskem oblikovanju (kot je arhitekt ali notranji opremljevalec), seznanjena s ponudbo na trgu, modnimi smernicami in osnovnimi značilnostmi izdelka (točka 39 izpodbijanih odločb).
- 42 Treba je ugotoviti, da je ta opredelitev, s katero se poleg tega tožeča stranka strinja, pravilna.
- 43 Na drugem mestu v zvezi s presojo individualne narave modela člen 6(2) Uredbe št. 6/2002 določa, da je treba pri tej presoji upoštevati stopnjo svobode oblikovalca pri razvijanju tega modela.
- 44 Stopnja svobode oblikovalca pri razvoju videza izdelka je med drugim opredeljena glede na omejitve, ki so povezane z značilnostmi, ki jih narekuje tehnično delovanje izdelka ali njegovega elementa, ali z zakonskimi predpisi, ki veljajo za izdelek, za katerega se bo uporabil videz. Te omejitve vodijo do standardizacije nekaterih značilnosti, ki tako postanejo skupne videzom, ki se uporabijo za zadevni izdelek (zgoraj v točki 28 navedena sodba Splošnega sodišča Okrogel promocijski izdelek, točka 67, in sodba Splošnega sodišča z dne 9. septembra 2011 v zadevi Kwang Yang Motor proti UUNT – Honda Giken Kogyo (Motor z notranjim zgorevanjem), T-11/08, neobjavljena v ZOdl., točka 32).
- 45 Zato večja kot je svoboda oblikovalca pri razvoju videza izdelka, manj je verjetno, da majhne razlike med primerjanima videzoma izdelkov zadoščajo, da se pri seznanjenem uporabniku ustvari drugačen celotni vtis. Nasprotno pa bolj kot je svoboda oblikovalca pri razvoju izpodbijanega videza izdelka omejena, bolj je verjetno, da manjše razlike med zadevnima videzoma izdelkov zadoščajo, da se pri seznanjenem uporabniku ustvari drugačen celotni vtis. Tako večja stopnja svobode oblikovalca pri razvoju videza izdelka potrjuje ugotovitev, da primerjani modeli, med katerimi ni bistvenih razlik, pri seznanjenem uporabniku ustvarjajo enak celoten vtis (zgoraj v točki 44 navedena sodba Motor z notranjim zgorevanjem, točka 33).
- 46 Odbor za pritožbe je v točki 48 izpodbijanih odločb menil, da trditve tožeče stranke, da je bila stopnja svobode oblikovalca v tem primeru majhna, ni mogoče sprejeti. Odbor za pritožbe je zlasti za cevi navedel, da si je mogoče predstavljati različne prereze, tako kot naj bi bilo razvidno iz drugih modelov tožeče stranke, registriranih pod številkami od 000593959-0003 do 000593959-0008.

- 47 Ugotoviti je treba, da je stališče odbora za pritožbe pravilno.
- 48 Namreč, kar zadeva videz cevi, ni niti dokazano niti zatrjevano, da je svoboda oblikovalca posebej omejena. Ravno nasprotno, oblikovalec lahko glede prereza cevi izbira med več možnimi različnimi oblikami, kar poleg tega ponazarjajo modeli tožeče stranke od št. 000593959-0003 do 000593959-0008.
- 49 V zvezi z videzom zbiralnikov tožeča stranka z ničimer ne dokazuje obstoja tehničnih ali zakonskih omejitev, ki omejujejo svobodo oblikovalca. Tako navedba tožeče stranke, da „ni slučajno, da je premer zbiralnikov, ki jih dejansko proizvajajo [intervenientka], [tožeča stranka] in velika večina proizvajalcev radiatorjev, enak in meri 34 ali 35 mm“, ne le, da nikakor ne dokazuje obstoja tehničnih ali zakonskih omejitev, zaradi katerih bi morali proizvajalci radiatorjev uporabljati tak premer, ampak, ravno nasprotno, izrecno sporoča, da je uporaba drugih premerov zbiralnikov – celo ne glede na uporabo drugačne oblike prereza od valjaste – ne samo mogoča, ampak tudi dejansko obstaja.
- 50 Te preudarke poleg tega potrjuje odgovor, ki ga je tožeča stranka v repliki podala na opazko UUNT in intervenientke glede neobstoja dokaza o tehničnih ali zakonskih omejitvah na tem področju. Tožeča stranka namreč v odgovor na to opazko navaja le, da „imajo za namen tega postopka izdelki intervenientke in tožeče stranke vsaj enak premer zbiralnika in da je to zagotovo resnično merilo pri primerjalni analizi dveh modelov radiatorjev“. Vendar je treba ugotoviti, da okoliščina, da imajo radiatorji, ki jih stranki dejansko proizvajata na podlagi zadevnih modelov, enak premer zbiralnikov, nikakor ne vpliva na dejstvo, da z ničemer ni dokazana kakršnokoli tehnična ali zakonska omejitev svobode oblikovalca v zvezi z zbiralniki.
- 51 Nazadnje, v zvezi s podrobnostmi razporeditve cevi in zbiralnikov obstoj zakonskih ali tehničnih omejitev ni dokazan.
- 52 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da, kot navaja UUNT, je odbor za pritožbe v točki 48 izpodbijanih odločb v bistvu pravilno menil, da svoboda oblikovalca ni bila omejena.
- 53 Na tretjem mestu je treba preučiti presojo odbora za pritožbe glede individualne narave izpodbijanih modelov, ki ji tožeča stranka nasprotuje.
- 54 Tožeča stranka trdi, da se je odbor za pritožbe zmotil pri ugotovitvi, da je bila na zadevnih modelih „bočna štrlina zbiralnikov ravno tako enaka“ (točka 41 izpodbijanih odločb). Na izpodbijanih modelih so v zvezi z zbiralniki prikazane prekinjene linije, saj njihova dolžina ni vnaprej določena, tako da na njih nikakor ni nobenih bočnih štrlin, za razliko od prejšnjih modelov. To, da na zbiralnikih izpodbijanih modelov ni bočnih štrlin, naj bi bila prva bistvena razlika med zadevnimi modeli, ki naj je odbor za pritožbe napačno ne bi upošteval.
- 55 Najprej je treba ugotoviti, da, kot sicer priznava UUNT pred Splošnim sodiščem, izpodbijana modela ne vsebujeta nobene zahteve glede zaključkov zbiralnikov in zlasti glede morebitne štrline, ki jo ti zbiralniki tvorijo glede na zadnjo cev. Ta neobstoj zahtev je posledica prekinjenih linij, s katerimi se v projekcijah izpodbijanih modelov videzi zbiralnikov končujejo.
- 56 Ta ugotovitev o neobstoju zahtev glede zaključkov zbiralnikov je poleg tega skladna z dejstvom, da izpodbijana modela, kot izrecno izhaja iz prijav tožeče stranke, nista modela „radiatorjev za ogrevanje“, ampak bolj omejeno, modela „termosifonov“ (modelli di termosifoni), ki se uporabljajo v radiatorjih za ogrevanje.
- 57 Glede tega je treba navesti, da je opredelitev „radiatorji za ogrevanje“ (radiator per riscaldamento), ki jo je po uradni dolžnosti navedel UUNT v registracijah, kot so bile objavljene v *Biltenu modelov Skupnosti*, UUNT uporabil iz povsem upravnih namenov, da bi te registracije uvrstil glede na nezavezujočo terminologijo klasifikacije, uvedeno z Locarnskim aranžmajem (točka 2 zgoraj). S tem ni

bil niti nadomeščen niti odpravljen opis izpodbijanih modelov, torej modelov termosifonov, ki je bil naveden v zahtevah za registracijo (glej v tem smislu člen 36(6) Uredbe št. 6/2002 in člen 3 Uredbe Komisije (ES) št. 2245/2002 z dne 21. oktobra 2002 o izvajanju Uredbe št. 6/2002 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 31, str. 14)).

- 58 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da vsa sklicevanja v obravnavani zadevi na štrline zbiralnikov v zadevnih modelih, bodisi zaradi ugotovitve, da so enake ali da bi lahko bile enake, ali nasprotno, zaradi ugotovitve, da so različne, presegajo okvir varstva, ki se zahteva na podlagi izpodbijanih modelov, in so zato neupoštevna.
- 59 Zato je odbor za pritožbe v točki 41 izpodbijanih odločb napačno menil, da „je bila bočna štrlina zbiralnikov [zadevnih modelov] enaka“.
- 60 Ne glede na mnenje UUNT je ta preudarek odbora za pritožbe zagotovo eden od teh, na katerih je v točki 41 izpodbijanih odločb utemeljena navedba odbora za pritožbe iz točke 42 teh odločb, da je „splošni videz [zadevnih modelov] [...] treba šteti za podoben oziroma tak, da pri seznanjenem uporabniku ne ustvari občutno drugačnega celotnega vtisa“.
- 61 Vseeno pa ta napačna presoja odbora za pritožbe ne more povzročiti razveljavitve izpodbijanih odločb, če je z drugimi preudarki odbora za pritožbe v teh odločbah, ki se nanašajo na oblike, razporeditev in razmerje med cevmi in zbiralniki, mogoče pravno zadostno utemeljiti ugotovitev, da sta izpodbijana modela brez individualne narave.
- 62 Kar zadeva te druge preudarke, je odbor za pritožbe najprej navedel, da je zadevnim modelom skupno to, da sta na njih prikazana dva horizontalna zbiralnika z okroglim prerezom, ki sta na sprednji strani (za modela št. 000593959-0002 in št. 4) in tudi na zadnji strani (za modela št. 000593959-0001 in št. 5) spojena s serijo vertikalnih elementov (sevne cevi) s pravokotnim prerezom z majhnimi razmiki med cevmi (točka 40 izpodbijanih odločb).
- 63 Odbor za pritožbe je ugotovil, da so imeli zadevni modeli sestavne dele enakih oblik. Navedel je dejstvo, da so bile vertikalne cevi pravokotne, zbiralniki pa valjasti (točka 41 izpodbijanih odločb).
- 64 Odbor za pritožbe je nato menil, da razlik med zadevnimi modeli glede razmerij, ki jih je pred njim poudarjala tožeča stranka in ki se nanašajo na, prvič, razmerje med širino in globino cevi, drugič, razmerje med širino cevi in razmikom med cevmi, in tretjič, razmerje med premerom zbiralnika in globino cevi, ni bilo mogoče zanikati, a da niti vse skupaj niso zadostovale za to, da bi se pri seznanjenem uporabniku spremenil celoten vtis, ustvarjen na podlagi zadevnih modelov (točke od 43 do 47 izpodbijanih odločb).
- 65 Tožeča stranka te preudarke izpodbija tako, da ponovno navaja utemeljitev, ki jo je podala že pred UUNT in ki se nanaša na razlike v razmerjih med zadevnimi modeli, za katere meni, da so dovolj velike, da pri seznanjenem uporabniku ustvarijo občutno drugačne celotne vtise. Tožeča stranka tako pri zadevnih modelih primerja razmerje globina/širina cevi (2,2/1 za prejšnja modela proti 1,7/1 za izpodbijana modela) in razmerje razmik med dvema cevema/širina cevi (1/1 za prejšnja modela proti 0,6/1 za izpodbijana modela).
- 66 Tožeča stranka meni, da ni mogoče zanikati, da sta prejšnja modela veliko globlja kot izpodbijana modela in da so cevi na prejšnjih modelih veliko bolj razmaknjene kot cevi na izpodbijanih modelih. Posledica tega naj bi bila jasna in bistvena razlika kar zadeva celoten vtis, ustvarjen pri seznanjenem uporabniku.

- 67 Najprej je treba navesti, da se zahtevano varstvo nanaša na modele, ne glede na dejanske mere izdelkov, za katere naj bi se uporabljalo in da poleg tega tožeča stranka ni predložila nobenega dokaza o obstoju kakršnihkoli zakonskih ali tehničnih omejitev, zaradi katerih bi moral biti premer zbiralnikov na radiatorjih za ogrevanje enak (v zvezi s tem glej točki 49 in 50 zgoraj).
- 68 Glede tega je treba dodati, da okoliščina, da tožeča stranka v prilogah A2 k tožbi lahko predloži projekcije zadevnih modelov, prikazane v razmerju, na podlagi katerega bi bili vidni premeri izenačeni, nikakor ne vpliva na dejstvo, da z ničimer ni dokazano, da bi morali biti ti zbiralniki zaradi tehničnih ali zakonskih omejitev dejansko proizvedeni z enakim premerom.
- 69 Dalje, vse trditve tožeče stranke, da sta prejšnja modela „globlja“ kot izpodbijana modela ali da so cevi na prejšnjih modelih „bolj razmaknjene“ kot cevi na izpodbijanih modelih, pa tudi da radiatorje, ki bi jih bilo mogoče proizvesti na podlagi izpodbijanih modelov, na tekoči meter termosifona sestavlja „44 cevi“, tiste, ki bi jih bilo mogoče proizvesti na podlagi prejšnjih modelov pa „24 občutno širših in bolj razmaknjenih cevi“, so povsem neupoštevne, ker vsebujejo primerjave na podlagi konkretnih mer, izračunanih ob predpostavki, ki ni dokazana, da morajo na zadevnih modelih prikazani zbiralniki nujno imeti enak premer.
- 70 Iz istih razlogov tožeča stranka napačno trdi, da odbor za pritožbe ni primerno presodil mer zadevnih modelov, ker teh modelov ni primerjal tako, da bi mere zbiralnikov, prikazanih na njih, štel za enake.
- 71 Skratka, v obravnavani zadevi so za primerjavo celotnih vtisov, ustvarjenih z zadevnimi modeli, poleg drugih upoštevni preudarkov v zvezi z izbiro oblik in razporeditve cevi in zbiralnikov upoštevni le preudarki v zvezi z razlikami med notranjimi razmerji teh različnih modelov.
- 72 Na podlagi teh uvodnih preudarkov je treba ugotoviti, da je dejansko res, kot sicer odbor za pritožbe sam ugotavlja, da med zadevnimi modeli obstajajo nekatere razlike, ki se nanašajo na notranja razmerja teh modelov.
- 73 Odbor za pritožbe tako s povzemanjem dokazov, ki jih je tožeča stranka predložila UUNT, omenja razlike v razmerju globina/širina cevi (2/1 za prejšnja modela proti 1,7/1 za izpodbijana modela) (točka 44 izpodbijanih odločb), v razmerju razmik med dvema cevema/širina cevi (1/1 za prejšnja modela proti 0,6/1 za izpodbijana modela) (točka 45 izpodbijanih odločb) in v razmerju premer zbiralnika/globina cevi (razmerje manjše od enote za prejšnja modela in večje od enote za izpodbijana modela) (točka 46 izpodbijanih odločb).
- 74 Odbor za pritožbe v bistvu meni, da te razlike, bodisi posamezno bodisi skupaj, niso tako pomembne, da bi spreminjale celoten vtis, ustvarjen z zadevnimi modeli (točke od 44 do 47 izpodbijanih odločb).
- 75 Odbor za pritožbe je v tem okviru v nadaljevanju zavrnil stališče tožeče stranke, da je bila stopnja svobode oblikovalca omejena (točka 48 izpodbijanih odločb).
- 76 V tej fazi preučitve presoje odbora za pritožbe je treba navesti, da čeprav je zadnja ugotovitev odbora za pritožbe pravilna (glej točke od 46 do 52 zgoraj), pa je tožeča stranka v postopku pred UUNT izpostavila drugačno vprašanje, ki je pomembno za presojo stopnje pozornosti seznanjenega uporabnika na razlike med zadevnimi modeli.
- 77 Iz samih izpodbijanih odločb je namreč razvidno, da je tožeča stranka pred oddelkom za ničnost (glej točko 4, drugi stavek, izpodbijanih odločb) in pred odborom za pritožbe (glej točko 11(c), drugi stavek, izpodbijanih odločb) podala trditev, da je bil trg radiatorjev z elementi in zbiralniki nasičen z vidika dizajna, kar naj bi imelo za posledico, da razlike v notranjih razmerjih med zadevnimi modeli, daleč od tega, da bi jih bilo mogoče obravnavati kot nepomembne v primerjavi s skupnimi točkami teh modelov, seznanjeni uporabnik nasprotno nemudoma zazna in torej ustvarjajo različne celotne vtise.

- 78 Iz izpodbijanih odločb je razvidno tudi, da je tožeča stranka pred odborom za pritožbe opozorila, da je svoje trditve obširno ponazorila pred oddelkom za ničnost, ki pa jih ni upošteval, niti zato, da bi jih zavrnil (točka 11(c), na koncu izpodbijanih odločb).
- 79 Vendar je treba ugotoviti, da odbor za pritožbe glede teh trditev tožeče stranke v zvezi z nasičenostjo stanja tehnike, čeprav jih izrecno omenja, v izpodbijanih odločbah ne podaja nobene obrazložitve, niti zato, da bi jih zavrnil kot nedokazane.
- 80 Zlasti in v nasprotju s tem, kar trdi UUNT v odgovoru na tožbi pred Splošnim sodiščem, v točki 48 izpodbijanih odločb ni obravnavano to vprašanje, ampak zgolj vprašanje omejenosti svobode oblikovalca s tehničnimi in zakonskimi omejitvami, ki je drugačno vprašanje.
- 81 Ugotovitev, da svoboda oblikovalca ni bila omejena s tehničnimi ali zakonskimi omejitvami, namreč nikakor ni odgovor na vprašanje, ali je dejansko obstajala „nasičenost stanja tehnike“ zaradi obstoja drugih modelov termosifonov ali radiatorjev z istimi splošnimi značilnostmi kot zadevni modeli, ki bi bila taka, da bi bil zaradi nje seznanjeni uporabnik bolj pozoren na razlike v notranjih razmerjih med temi različnimi modeli.
- 82 UUNT in intervenientka, ki jima je Splošno sodišče postavilo vprašanja glede obrazložitve izpodbijanih odločb v zvezi s trditvijo tožeče stranke o nasičenosti stanja tehnike, ne prerekata, da izpodbijani odločbi glede vprašanja nasičenosti stanja tehnike nista obrazloženi. Ravno nasprotno, UUNT v stališčih z dne 29. maja 2012 v bistvu priznava neobstoje obrazložitve.
- 83 UUNT je ob tem v stališčih z dne 29. maja 2012 in nato na obravnavi navedel, prvič, da tožeča stranka ni trdila, da lahko nasičenost stanja tehnike vpliva na to, kako seznanjeni uporabnik zazna model, ampak le, da je ta nasičenost lahko povzročila nižjo stopnjo svobode oblikovalca, in drugič, da je bila ta zadnja trditev napačna.
- 84 UUNT s podporo intervenientke podredno trdi, da tožeča stranka nikakor ni dokazala nasičenosti stanja tehnike in da UUNT ni dolžan odgovarjati na trditve, ki so nepomembne ali neupoštevne. UUNT se tudi sklicuje na zgoraj v točki 37 navedeno sodbo Komunikacijska naprava (točka 58), ko trdi, da je Splošno sodišče v tej sodbi izključilo upoštevnost nasičenosti stanja tehnike, ki je povezana z oblikovalskim trendom, in potrdilo načelo, da obstoj takega trenda za presojo individualne narave ni upošteven.
- 85 V zvezi s prvo trditvijo UUNT, ki jo je ta podal v stališčih z dne 29. maja 2012 in nato na obravnavi o tem, kaj je ali ni trdila tožeča stranka pred oddelkom za ničnost in odborom za pritožbe, je treba ugotoviti, da jo neposredno zanikajo ugotovitve iz točk od 77 do 79 zgoraj in tudi sklicevanje samega UUNT v točki 15 odgovora na tožbi na trditev tožeče stranke pred odborom za pritožbo v zvezi z nasičenostjo stanja tehnike. Zato ni mogoče resno prerekati tega, da je tožeča stranka pred UUNT zatrjevala obstoj nasičenosti stanja tehnike, ki lahko vpliva na to, kako seznanjeni uporabnik zazna zadevne modele in da je UUNT povsem pravilno prepoznal to trditev.
- 86 Zato druga trditev UUNT, da manjša stopnja svobode oblikovalca ne more biti posledica nasičenosti stanja tehnike, ni upoštevana.
- 87 Edino vprašanje je, ali je odbor za pritožbe preučil trditev tožeče stranke, da je obstajala nasičenost stanja tehnike, ki bi lahko vplivala na to, kako bi seznanjeni uporabnik zaznal zadevne modele. Kot je že bilo ugotovljeno, je odgovor na to vprašanje obstoja preučitve s strani UUNT nikalen.
- 88 UUNT s podporo intervenientke podredno trdi, da tožeča stranka pred njim nikakor ni dokazala nasičenosti stanja tehnike in da ni dolžen odgovoriti na trditve, ki so nepomembne ali neupoštevne.

- 89 Najprej je treba glede dejstva, da UUNT ni dolžan odgovarjati na trditve, ki so nepomembne in neupoštevne, ugotoviti, kot je že navedeno v točki 81 zgoraj, da je morebitna nasičenost stanja tehnike, ki je posledica zatrjevanega obstoja drugih modelov termosifonov ali radiatorjev z istimi splošnimi značilnostmi kot zadevni modeli upoštevana, ker bi bil lahko zaradi nje seznanjeni uporabnik bolj pozoren na razlike v notranjih razmerjih med temi različnimi modeli.
- 90 V zvezi s trditvijo, da tožeča stranka pred UUNT ni dokazala nasičenosti stanja tehnike, je treba ugotoviti, da je ta navedba, kot ji v bistvu ugovarja tožeča stranka, poskus naknadne obrazložitve izpodbijanih odločb, ki je nedopustna pred Splošnim sodiščem. V skladu z ustaljeno sodno prakso mora namreč biti obrazložitev načeloma posredovana zadevni osebi hkrati z aktom, ki posega v njen položaj, neobrazložitve pa ni mogoče popraviti s tem, da se zadevna oseba z razlogi za pravni akt seznani med postopkom pred sodiščem Evropske unije (sodbi Sodišča z dne 26. novembra 1981 v zadevi Michel proti Parlamentu, 195/80, Recueil, str. 2861, točka 22, in z dne 28. junija 2005 v združenih zadevah Dansk Rørindustri in drugi proti Komisiji, C-189/02 P, C-202/02 P, od C-205/02 P do C-208/02 P in C-213/02 P, ZOdl., str. I-5425, točka 463; in sodba Splošnega sodišča z dne 12. decembra 2006 v zadevi Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran proti Svetu, T-228/02, ZOdl., str. II-4665, točka 139).
- 91 Poleg tega je treba trditev UUNT, da nasičenost stanja tehnike ni bila dokazana v upravnem postopku, enako kot predloge in nove dokaze, ki jih je tožeča stranka navedla v stališčih z dne 29. maja 2012, v delu, v katerem jo je mogoče razumeti kot povabilo Splošnemu sodišču, naj samo preuči vprašanje obstoja te nasičenosti in njenih učinkov na to, kako zadevne modele zazna seznanjeni uporabnik, zavrniti.
- 92 Treba je namreč opozoriti, da reformatorično pooblastilo, ki je priznано Splošnemu sodišču, temu ne daje možnosti, da opravi presojo glede predmeta, do katerega se odbor za pritožbe še ni opredelil in mora izvajanje reformatoričnega pooblastila zato načeloma biti omejeno na položaje, v katerih Splošno sodišče po izvedbi nadzora nad presojo odbora za pritožbe na podlagi že ugotovljenih dejanskih in pravnih okoliščin lahko sprejme odločitve, ki bi jo moral sprejeti odbor za pritožbe (sodba Sodišča z dne 5. julija 2011 v zadevi Edwin proti UUNT, C-263/09 P, ZOdl., str. I-5853, točka 72).
- 93 Nazadnje, sklicevanje UUNT na sodbo Komunikacijska naprava (navedeno zgoraj v točki 37, točka 58) je neupoštevno.
- 94 V zadevi Komunikacijska naprava je namreč tožeča stranka v bistvu trdila, da je bila svoboda oblikovalca omejena, zlasti zaradi skrbi za sledenje splošnemu trendu pri oblikovanju (zgoraj v točki 37 navedena sodba Komunikacijska naprava, točka 52, na koncu). Splošno sodišče je to trditev zavrnilo z navedbo, da je splošni trend pri oblikovanju upošteven kvečjemu glede estetskega zaznavanja zadevnega modela in torej lahko eventualno vpliva na prodajni uspeh izdelka, v katerega je vključen (zgoraj v točki 37 navedena sodba Komunikacijska naprava, točka 58).
- 95 Splošno sodišče je s tem le zavrnilo, da se splošni trend pri oblikovanju lahko šteje kot dejavnik, ki omejuje svobodo oblikovalca, ker je ravno ta svoboda oblikovalca tista, ki mu omogoča odkrivanje novih oblik in trendov ali inovacij v okviru obstoječega trenda.
- 96 Splošno sodišče pa nasprotno v sodbi Komunikacijska naprava (navedena zgoraj v točki 37) nikakor ni želelo razglasiti, da je treba položaj nasičenosti stanja tehnike šteti za neupošteven pri presoji individualne narave modela. Kvečjemu je iz presoje individualne narave izključilo vsak preudarek v zvezi z estetiko preučevanega modela ali prodajnega uspeha izdelka, v katerega je vključen (glej v tem smislu zgoraj v točki 37 navedeno sodbo Komunikacijska naprava, točka 58, na koncu).
- 97 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da čeprav je v izpodbijanih odločbah trditev tožeče stranke v zvezi z nasičenostjo stanja tehnike izrecno omenjena in je bila ta trditev upoštevana za presojo individualne narave izpodbijanih modelov, ti odločbi glede te trditve ne vsebujeta nikakršne obrazložitve.

- 98 V skladu z ustaljeno sodno prakso obveznost obrazložitve, katere namen je, prvič, zadevni osebi dati na voljo dovolj podatkov za ugotovitev, ali je akt utemeljen ali pa vsebuje morebitne napake, na podlagi katerih bi lahko izpodbijala njegovo veljavnost pred sodiščem Unije, in, drugič, temu omogočiti, da lahko izvaja nadzor nad zakonitostjo omenjenega akta (sodbi Sodišča z dne 2. oktobra 2003 v zadevi Corus UK proti Komisiji, C-199/99 P, Recueil, str. I-11177, točka 145, in Dansk Rørindustri in drugi proti Komisiji, točka 90 zgoraj, točka 462), pomeni bistveno načelo prava Unije, od katerega so mogoča odstopanja zgolj iz nujnih razlogov (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 29. septembra 2005 v zadevi Napoli Buzzanca proti Komisiji, T-218/02, Zodl. JU, str. I-A-267 in II-1221, točka 57 in navedena sodna praksa).
- 99 V tem okviru, iz katerega je razvidno, da razen napačnih presoj, navedenih zgoraj v točkah od 59 do 61, odbor za pritožbe izpodbijanih odločb ni obrazložil glede vprašanja, ki pa je bilo upoštevno za presojo individualne narave izpodbijanih modelov, je treba izpodbijani odločbi v delih, v katerih sta bila z njima izpodbijana modela razglašena za nična, razveljaviti, v preostalem pa tožbi zavrni.

Stroški

- 100 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. UUNT v bistvenem delu ni uspel, zato se mu v skladu s predlogi tožeče stranke naloži plačilo stroškov.
- 101 V skladu s členom 87(4), tretji pododstavek, Poslovnika intervenientka v podporo UUNT nosi svoje stroške.
- 102 Tožeča stranka je poleg tega predlagala, naj se intervenientki naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasila v upravnem postopku pred UUNT. Glede tega je treba spomniti, da se na podlagi člena 136(2) Poslovnika stroški, ki so bili za stranke v postopku pred odborom za pritožbe nujni, štejejo za stroške, ki se povrnejo. To pa ne drži za stroške v postopku pred oddelkom za ničnost. Zato se predlogu tožeče stranke, naj se intervenientki, ker s predlogi ni uspela, naloži plačilo stroškov upravnega postopka pred UUNT, lahko ugodi le glede nujnih stroškov, ki jih je imela tožeča stranka v postopku pred odborom za pritožbe.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat)

razsodilo:

- 1. Odločbi tretjega odbora za pritožbe pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 2. novembra 2010 (zadevi R 1451/2009-3 in R 1452/2009-3) se razveljavita v delih, v katerih je bila z njima razglašena ničnost modelov št. 000593959-0001 in 000593959-0002.**
- 2. V preostalem se tožbi zavrneta.**
- 3. UUNT nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila družba Antrax It Srl v postopku pred Splošnim sodiščem.**
- 4. Družba The Heating Company (THC) nosi svoje stroške pred Splošnim sodiščem in stroške, ki jih je priglasila družba Antrax It v postopkih pred odborom za pritožbe.**

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 13. novembra 2012.

Podpisi